

דוגמנית גורביץ
בחינות

הקרקע ואת היסודות של סעיפי העבירה שבהם הואשם קראוס. אולם תוך כדי טיעון מבריק זה, התגלו במהלך חקירותיו של הסניגור

י"ר אגודת הסטודנטים נאשם בקבלת שוחד ובגניבות וקודמו מעורב בפרשיה של מכירת טופסי בחינות

אביסרור חשב שגם הוא זכאי לתמורה עבור פעילותו. לקראת הבחירות היו כמה הפגנות אלימות וקטטות בקמפוס, שבהן הפעילו אנשי סיעת הימין אלימות וגם הציתו מכונות גרוטאה בקמפוס. אחד הפעילים בהפגנות אלה היה מיכאל אביסרור. הוא אף נשפט על חלקו בהפגנה ובשריפת המכונית ונידון לשנה וחצי מאסר. הוא אף נשפט על חלקו בתוקף לקבל את המיזון, ואמנם קיבל אותו. "הרגשתי שהאגודה חייבת לי עבור חלקי בהפגנות ובמאמץ", הכריז אביסרור.

הקהל שישב באולם היה סקרן מאוד לרדת מיהן הנערות ששילמו מחיר עבור השגת הבחינות. ואמנם, הסניגור לא השאיר אותם ללא רמז. בסוף חקירתו שאל את האובן אם הוא מכיר את ירדנה גורביץ. שם זה ידוע היטב לחוג היפים והיפות בתל-אביב. ירדנה היא דוגמנית, יפהפיה ואף שיחקה בסרט. היא למדה בזמנו באוניברסיטה. אם אמנם היה לה קשר לפרשה לא הוברר גם אחרי השאלה האחרונה. המישפט ימשך לפני השופט דויד ולך בעור שלושה שבועות וצפויים כנראה גילויי שחיתות נוספים בהסתדרות הסטודנטים.

אילנה אלון

מדוע שאל הסניגור אם העד בפרשת השחיתות

באגודת הסטודנטים מכיר דוגמנית זו?

הבטיח הסניגור להביא לבית המשפט כתנאי ששמן יאסר לפירסום. האובן הכחיש בתוקף את כל ההאשמות האלה, מלבד העובדה שעמיר ישי אמנם הורחק מהאוניברסיטה בגלל פרשיה של בחינות גנובות.

מתה מות נשיקה

יה זה האובן שהביא למעצרו של אלי קראוס, כאשר התלונן במישט טרה כי קראוס רצה לסחוט ממנו 400 דולר, תמורת הסכמתו להשאירו עוד שנה כראש מועד הפעל השיכפול. המישטרה ערכה מעקב וקראוס נתפס על חם. מאז, זה חצי שנה, יושב קראוס במעצר עד לסיום מישפטו.

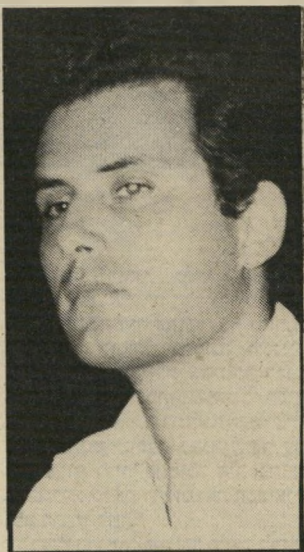
סניגורו של קראוס לא הכחיש את העובדות המפורטות בכתב-האישום. נראה כי הראיות נגדו הן חזקות למדי. אולם הסניגור, שהוא גם תלמיד חכם ותלמודיט, העלה קו הגנה חריף ומקורי. הוא טוען כי אפילו ביצע קראוס את כל המעשים המיוחסים לו, לא יכול היה לגנוב מכספה של אגודת הסטודנטים, מכיוון שהיא אינה קיימת בעצם. לשם כך חקר הסניגור את נציג רשם העמותות, שכא במקומו של רשם האגודות העותומניות, וגילה כי האגודה נרשמה בשנת 1961 בשם "הסתדרות הסטודנטים של אוניברסיטת תל-אביב". שם זה שונה שלא כדין וללא כל סמכות. לאגודת הסטודנטים של אוניברסיטת תל-אביב מלבד זאת, טען הסניגור, לא הגישה האגודה לרשם מיסמכים ודוחות שהיתה חייבת להגיש לפי החוק במשך שנים ארוכות. תיקו של רשם העמותות ריק לחלוטין בין השנים 1966 ו-1978 וכן בשנים 1976 עד 1982. גם על מינויו של קראוס ליושב-ראש האגודה לא נמסר כלל לרשם.

עקב מחדלים אלה, טוען הסניגור, לא קיימת בעצם האגודה, והיא מתה מות נשיקה. אם אין היא קיימת לא יכלה לרכוש רכוש ולא ליכנס בכספים.

שורת חיני ושחיתות

עד האובן
שוחד מיני

נאשם קראוס
ליכוד וגניבות

על כן כל הפעולות שעשה קראוס נעשו בשמו הוא בלבד, ולכן לא נגב ולא קיבל שוחד. אי קיומה שלה אגודה כאישיות מישפטית משמית את

שהושעו לצמיתות מהאוניברסיטה בשל פרשיה זו. הסניגור מאשים כי כאשר שימש האובן כיושב-ראש הסתדרות הסטודנטים, כשיושב ראש מפעל-השיכפול היה עמיר ישי, נוצלו קשרים אלה לשם השגת טופסי בחינות לקורס מבוא לכלכלה. הטפסים הודפסו במפעל-השיכפול.

כמה וכמה סטודנטים, שהשיגו את הטפסים בצורה זו או אחרת, נתפסו כאשר יצאו את האולם שבו נערכה הבחינה, ברגע שראו שהשאלות שהוצגו להם שונות לחלוטין מאלה שהיו בטופס הגנוב. סטודנטים אלה נשפטו על-ידי האוניברסיטה וחלקם הורחקו ממנה לצמיתות. בין אלה היה גם עמיר ישי, ושתי הצעירות שאותן

דברים המתגלים במישפטו של אלי קראוס, מי שהיה יושב-ראש אגודת הסטודנטים של אוניברסיטת תל-אביב, מסמרים שיער. בעיקר מעוררת חלחלה המחשבה כי כמה וכמה חברי-כנסת צעירים של הליכוד החלו את דרכם הפוליטית כעסקנים באגודה זו, המתגלה כביצת שחיתות. מלבד העבירות של קבלת-שוחד

וגניבות שבהן נאשם קראוס על-ידי הפרקליטה דבורה ברלינר, מאשים סניגורו של קראוס, עורך-הדין יעקב וינרוט, את יושב-הראש הקודם של אותה אגודה, אלי האובן, במעורבות בפרשיה של מכירת טופסי בחינות לסטודנטים תמורת כסף, ולסטודנטיות תמורת שוחד מיני. הסניגור הבטיח להביא עדותו של שתי סטודנטיות,